379R1430

12.7.79 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 175/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1430/79 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 2ας Ἰουλίου 1979

περί τῆς ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἢ τῆς διαγραφῆς χρέους εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί ἰδίως τά ἄρθρα 43 καί 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 10 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης, ἡ θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία στήν Κοινότητα ἐμπορευμάτων προελεύσεως τρίτων χωρῶν, συνεπάγεται τήν εἴσπραξη εἰσαγωγικῶν δασμῶν στούς ὁποίους αὐτά τά ἐμπορεύματα ὑπόκεινται· ὅτι, κατ' ἐφαρμογή τῆς ὁδηγίας 78/453/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Μαΐου 1978 περί ἐναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν κανονιστικῶν ἢ διοικητικῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στήν ἀναστολή πληρωμῆς εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν(3), ἡ καταβολή εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὑπό ὁρισμένους ὅρους, δύναται νά ἀναβάλλεται·

ὅτι τό ποσό τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού κατεβλήθη ἢ τοῦ ὁποίου ἡ πληρωμή ἀνεβλήθη δύναται νά παρουσιάζεται ἀνώτερο ἐκείνου πού νομίμως ὀφείλεται, εἴτε συνεπείᾳ λάθους ὑπολογισμοῦ ἢ ἀντιγραφῆς εἴτε συνεπείᾳ λήψεως ὑπόψη ἀνακριβῶν ἢ ἐλλιπῶν στοιχείων δασμολογήσεως, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τό εἶδος, τήν ἀξία ἢ τήν καταγωγή, πού λαμβάνονται ὑπόψη γιά τόν προσδιορισμό τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ· ὅτι, ὁμοίως, συμβαίνει, συνεπείᾳ λάθους, ἡ θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία ἐμπορεύματος νά δώσει ἀφορμή στόν προσδιορισμό ποσοῦ εἰσαγωγικῶν δασμῶν στούς ὁποίους, σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες διατάξεις, τό ἐμπόρευμα αὐτό δέν ὑπόκειται· ὅτι, στήν περίπτωση αὐτή, κρίνεται δικαιολογημένο νά λάβει χώρα εἴτε ἐπιστροφή, ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων, εἴτε διαγραφή μή ὀφειλομένων ποσῶν·

ὅτι, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν διευκολύνσεων πού παρέχονται στούς εἰσαγωγεῖς ἀπό τήν τελωνειακή νομοθεσία καί ἰδίως ἀπό τήν ὕπαρξη τῶν καθεστώτων τῆς ἀποταμιεύσεως καί τῆς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς, οἱ τελευταῖοι αὐτοί συνήθως εἶναι σέ θέση νά προβαίνουν στίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες γιά τήν θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία ἑνός ἐμπορεύματος ἔχοντας πλήρη γνώση τοῦ θέματος· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἡ θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία ἐμπορεύματος, πρέπει, κατά κανόνα, νά ἔχει ἀμετάκλητο χαρακτήρα·

ὅτι, ἐν τούτοις συμβαίνει, ἰδίως, ὅταν ὁ ὑπογράφων τή διασάφηση δέν εἶναι ὁ πραγματικός παραλήπτης τῶν ἐμπορευμάτων τά τελευταῖα αὐτά νά διασαφηνίζονται κατά λάθος στό καθεστώς τῆς ἐλεύθερης κυκλοφορίας, ἐνῶ προορίζοντο γιά ἄλλο τελωνειακό καθεστώς πού δέν θά συνεπάγετο τήν εἴσπραξη εἰσαγωγικῶν δασμῶν· ὅτι, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι ἡ ἀπόδειξη τῆς πλημμελείας αὐτῆς τίθεται ὑπόψη τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καί ὅτι τά ἐμπορεύματα ἀκολουθοῦν τόν ἀρχικῶς προβλεφθέντα προορισμό, δικαιολογεῖται σέ παρόμοιες περιπτώσεις ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὅταν αὐτοί εἶχαν καταβληθεῖ, ἢ ἡ διαγραφή τοῦ χρέους ἐξ αὐτῶν, ὅταν εἶχε ἀνασταλεῖ ἡ πληρωμή τους·

ὅτι, ἐξάλλου, συμβαίνει νά ἀνακύπτουν ὁρισμένες ἰδιαίτερες καταστάσεις πού δέν ἔχουν σχέση μέ καμία ἀμέλεια ἢ χειρισμό τοῦ θέματος ἀπό τόν ὑπογράφοντα τή διασάφηση καί οἱ ὁποῖες ἔχουν σάν ἀποτέλεσμα τήν παρεμπόδιση τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐμπορευμάτων πού ἐτέθησαν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία γιά τούς σκοπούς γιά τούς ὁποίους τά ἐμπορεύματα αὐτά εἶχαν εἰσαχθεῖ· ὅτι τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση, ἰδίως ἐμπορευμάτων τῶν ὁποίων τήν παραλαβή ἀρνεῖται ὁ εἰσαγωγέας, ὡς ἐλαττωματικῶν ἢ μή συμφώνων μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως, σέ ἐκτέλεση τῆς ὁποίας πραγματοποιήθηκε ἡ εἰσαγωγή τους· ὅτι, μέ τήν ἐπιφύλαξη ἀκριβοῦς καθορισμοῦ τῶν καταστάσεων αὐτῶν ἔτσι ὥστε αὐτές νά μή μεταφέρουν σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος τίς συνέπειες ἀπερισκέπτων ἐμπορικῶν πράξεων, δικαιολογεῖται ὁμοίως ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἢ ἡ διαγραφή τῶν δασμῶν πού ἀναλογοῦν στά ἐμπορεύματα αὐτά, ἐφ' ὅσον τά ἐν λόγω ἐμπορεύματα ἐπανεξήχθησαν ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος ἢ κατεστράφησαν ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν·

ὅτι, προκειμένου νά διευκολυνθεῖ τό ἔργο τῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, κρίνεται ἐπίσης ἐπιθυμητό νά ἐπι-

(1) ΕΕ ἀριθ. A 125 τῆς 8.6.1976, σ. 50.
(2) ΕΕ ἀριθ. A 197 τῆς 23.8.1976, σ. 14.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 146 τῆς 2.6.1978, σ. 19.

τρέπεται ἡ ἐπιστροφή τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν σέ ἐμπορεύματα τά ὁποῖα, ἐπειδή δέν κατέστη δυνατή ἡ πώληση στό τελωνειακό ἔδαφος στό ὁποῖο εἶχαν τεθεῖ σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, παραχωροῦνται δωρεάν στά ἱδρύματα αὐτά· ὅτι ἡ δωρεά τέτοιων ἐμπορευμάτων σέ ἀγαθοεργά ἱδρύματα πού ἀσκοῦν τή δραστηριότητά τους στό τελωνειακό ἔδαφος τῆς Κοινότητος δέν δύναται ἐν πάση περιπτώσει νά ἀποτελεῖ δικαιολογία γιά τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ γιά τή διαγραφή χρέους τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν παρά μόνο ἐφ' ὅσον τά ἱδρύματα αὐτά τά ἴδια ἀπολαμβάνουν ἀτελείας στήν περίπτωση θέσεως σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία παρομοίων ἐμπορευμάτων προελεύσεως τρίτων χωρῶν·

ὅτι, στό παρόν στάδιο, μόνο ἰδιαίτερες καταστάσεις πού τό συνηθέστερο ἀνακύπτουν στήν πράξη εἶναι δυνατό νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ρυθμίσεως ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφῆς εἰσαγωγικῶν δασμῶν· ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ προσφυγή σέ κοινοτική διαδικασία μέ σκοπό νά προσδιορίζονται ἐνδεχομένως ἄλλες καταστάσεις πού δικαιολογοῦν ὁμοίως τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τήν διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν·

ὅτι οἱ σχετικές μέ τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τή διαγραφή εἰσαγωγικῶν δασμῶν διατάξεις πρέπει ὁμοίως νά ἐφαρμόζονται, κατά τό μέτρο τοῦ ἀναγκαίου, στήν περίπτωση τῆς ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τῆς διαγραφῆς χρέους ἐξαγωγικῶν δασμῶν·

ὅτι συντρέχει λόγος νά προσδιορισθοῦν οἱ λοιποί ὅροι οὐσίας καί τύπου ἀπό τή συνδρομή τῶν ὁποίων πρέπει νά ἐξαρτᾶται ἡ παροχή τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τῆς διαγραφῆς χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν· ὅτι, ἰδιαίτερα, πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ προθεσμίες μέσα στίς ὁποῖες ὁ ἐνδιαφερόμενος δύναται νά ὑποβάλει αἴτηση γι' αὐτόν τό σκοπό στίς ἁρμόδιες ἀρχές·

ὅτι τό ἄρθρο 19 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ, Εὐρατόμ, ΕΚΑΧ) ἀριθ. 2891/77 τοῦ Συμβουλίου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1977 περί ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1970 πού ἀναφέρεται στήν ἀντικατάσταση τῶν χρηματικῶν συνεισφορῶν τῶν Κρατῶν μελῶν μέ τούς ἰδίους πόρους τῶν Κοινοτήτων[1] προβλέπει ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου πού ἔχουν ἐφαρμογή στούς τομεῖς πού διαλαμβάνονται στό ἄρθρο 2 πρῶτο ἐδάφιο τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως ἐφαρμόζονται γιά τή βεβαίωση τῶν ἰδίων πόρων ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν·

ὅτι ἐπιβάλλεται νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί νά προβλεφθεῖ γιά τό σκοπό αὐτόν κοινοτική διαδικασία πού θά ἐπιτρέπει τή θέσπιση τρόπων ἐφαρμογῆς ἐντός τῶν καταλλήλων προθεσμιῶν· ὅτι συντρέχει λόγος προσφυγῆς στήν Ἐπιτροπή Τελωνειακῶν Ἀτελειῶν, πού συγκροτήθηκε μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 περί τῆς ἀτελοῦς, ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ ἤ μορφωτικοῦ χαρακτῆρος[2], πρός τό σκοπό ὀργανώσεως στόν τομέα αὐτό στενῆς καί ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς·

ὅτι, πρό τῆς προσχωρήσεως τῆς Δανίας στίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες, τό καθεστώς τῆς τελωνειακῆς ἀποταμιεύσεως εἶχε καταργηθεῖ στό Κράτος μέλος αὐτό καί ὅτι τά ἐπανεξαγόμενα στήν ἴδια κατάσταση ἐμπορεύματα ἀπελάμβαναν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν (καθεστώς «handelstoldgodtgørelse»)· ὅτι τό καθεστώς αὐτό ἐπιτρέπει τήν ἐπιστροφή τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά λόγους διαφορετικούς ἀπό αὐτούς πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό· ὅτι, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἀναγκαίων προθεσμιῶν γιά τή θέσπιση ἐκ νέου τοῦ καθεστῶτος τῆς τελωνειακῆς ἀποταμιεύσεως σέ αὐτό τό Κράτος μέλος, πρέπει νά ἐπιτραπεῖ ἡ διατήρηση τοῦ καθεστῶτος «handelstoldgodtgørelse» κατά τή διάρκεια μεταβατικῆς περιόδου ἡ ὁποία σέ κάθε περίπτωση δέν θά ἔπρεπε νά παραταθεῖ πέραν τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1982·

ὅτι ὁ παρών κανονισμός ἀναφέρεται στήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ στή διαγραφή χρέους διαφόρων εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού συνάγονται ἀπό τήν ἐφαρμογή τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν σχετικῶν μέ τήν τελωνειακή ἕνωση διατάξεων τῆς συνθήκης· ὅτι, βάσει τῆς δεύτερης αὐτῆς ἀπόψεως, ἡ συνθήκη δέν παρέχει στά ὄργανα τῆς Κοινότητος τήν ἐξουσία νά θεσπίζουν δεσμευτικές διατάξεις γιά τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τή διαγραφή εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν· ὅτι, ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, κρίνεται ἀπαραίτητο νά βασισθεῖ ἐπίσης ὁ παρών κανονισμός στό ἄρθρο 235 τῆς συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Ὁ παρών κανονισμός καθορίζει τούς ὅρους βάσει τῶν ὁποίων οἱ ἁρμόδιες ἀρχές ἐπιστρέφουν ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντες ἤ προβαίνουν στή διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν.

2. Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ νοοῦνται μέ τόν ὅρο:

α) «εἰσαγωγικοί δασμοί», τόσο οἱ τελωνειακοί δασμοί καί οἱ φορολογικές ἐπιβαρύνσεις ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος ὅσο καί οἱ γεωργικές εἰσφορές καί λοιπές ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή πού προβλέπονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ ἐκείνης τῶν εἰδικῶν καθεστώτων πού ἐφαρμόζονται βάσει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης, σέ ὁρισμένα ἐμπορεύματα πού προκύπτουν ἀπό μεταποίηση γεωργικῶν προϊόντων·

(1) ΕΕ ἀριθ. Ν 336 τῆς 27.12.1977, σ. 1.

(2) ΕΕ ἀριθ. Ν 184 τῆς 15.7.1975, σ. 1.

β) «ἐξαγωγικοί δασμοί», οἱ γεωργικές εἰσφορές καί λοιπές ἐπιβαρύνσεις κατά τήν ἐξαγωγή πού προβλέπονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ ἐκείνης τῶν εἰδικῶν καθεστώτων πού ἐφαρμόζονται μέ βάση τό ἄρθρο 235 τῆς συνθήκης, σέ ὁρισμένα ἐμπορεύματα πού προκύπτουν ἀπό μεταποίηση γεωργικῶν προϊόντων·

γ) «ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων», ἡ ἀπόδοση τοῦ συνόλου ἤ μέρους τῶν καταβληθέντων εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν·

δ) «διαγραφή χρέους», ἡ μή εἴσπραξη τοῦ συνόλου ἤ μέρους τῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού βεβαιώθησαν μέν ἀπό τήν ἐπιφορτισμένη μέ τήν εἴσπραξή τους ἀρχή, πλήν ὅμως δέν κατεβλήθησαν ἀκόμη·

ε) «βεβαίωση χρέους», ἡ πράξη τῆς διοικήσεως μέ τήν ὁποία προσδιορίζεται προσηκόντως τό ποσό τῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού πρέπει νά εἰσπραχθεῖ ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές·

στ) «τελωνειακή ὀφειλή», ἡ ὑποχρέωση φυσικοῦ ἤ νομικοῦ προσώπου πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν ἤ τῶν ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού ἐπιβάλλονται κατ' ἐπιταγή τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων σέ ἐμπορεύματα πού ὑπόκεινται σέ τέτοιους δασμούς.

3. Κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 2, τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 2, τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2, τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 2 καί τῶν ἄρθρων 16 καί 17 νοεῖται, μέ τόν ὅρο «τελωνεῖο» ὁποιαδήποτε ὑπηρεσία πού εἶναι ἁρμοδία γιά τή βεβαίωση τοῦ χρέους ποσῶν ἀπό εἰσαγωγικούς ἤ ἐξαγωγικούς δασμούς, ἔστω καί ἄν ἡ ὑπηρεσία αὐτή δέν ὑπάγεται στή διοίκηση τῶν τελωνείων.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΩΣ ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ Ἤ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΧΡΕΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Α. Ἀνυπαρξία τελωνειακῆς ὀφειλῆς ἤ προσδιορισμός τοῦ ποσοῦ αὐτῆς σέ ὕψος ἀνώτερο ἐκείνου πού νομίμως ὀφείλετο

Ἄρθρο 2

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν, καθ' ὅ μέτρο κρίνεται ἱκανοποιητικό ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ὅτι τό βεβαιωθέν ποσό τῶν δασμῶν:

— ἀναφέρεται σέ ἐμπορεύματα γιά τά ὁποῖα δέν γεννήθηκε καμιά τελωνειακή ὀφειλή ἤ γιά τά ὁποῖα ἡ τελωνειακή ὀφειλή ἀπεσβέσθη κατά ἄλλο τρόπο πλήν τῆς πληρωμῆς ἤ τῆς διαγραφῆς τοῦ ποσοῦ αὐτῆς,

— εἶναι ἀνώτερο, ἀνεξαρτήτως λόγου ἀπό ἐκεῖνον πού νομίμως ἔπρεπε νά εἰσπραχθεῖ.

2. Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά ἕναν ἀπό τούς λόγους πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 ἐγκρίνεται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως στό ἁρμόδιο τελωνεῖο πρό τῆς ἐκπνοῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν, πού ὑπολογίζεται ἀπό τήν ἡμερομηνία βεβαιώσεως τοῦ χρέους τῶν ἐν λόγω δασμῶν ἀπό τήν ἐπιφορτισμένη γιά τήν εἴσπραξή τους ἀρχή.

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές προβαίνουν αὐτεπαγγέλτως στήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ στή διαγραφή χρέους, ὅταν μόνες τους διαπιστώνουν, μέσα στήν προθεσμία αὐτή, τήν ὕπαρξη μιᾶς οἱασδήποτε ἀπό τίς καταστάσεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1.

Β. Ἐμπορεύματα πού διασαφηνίσθησαν κατά λάθος γιά θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία

Ἄρθρο 3

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν, καθ' ὅ μέτρο κρίνεται ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ἱκανοποιητικό ὅτι τό βεβαιωθέν ποσό τῶν δασμῶν αὐτῶν ἀναφέρεται σέ ἐμπορεύματα τά ὁποῖα, συνεπεία λάθους, ἐτέθησαν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, ἀντί νά τεθοῦν ὑπό ἄλλο τελωνειακό καθεστώς.

2. Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά τούς λόγους πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 ἐγκρίνεται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως στό ἁρμόδιο τελωνεῖο πρό τῆς ἐκπνοῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν πού ὑπολογίζεται ἀπό τῆς ἡμερομηνίας βεβαιώσεως τοῦ χρέους τῶν ἐν λόγω δασμῶν ἀπό τήν ἐπιφορτισμένη γιά τήν εἴσπραξη ἀρχή.

Ἐν τούτοις, οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δύνανται νά ἐγκρίνουν παράταση τῆς προθεσμίας αὐτῆς, σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις κατάλληλα δικαιολογημένες.

Ἄρθρο 4

Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού ἀναλογοῦν στά ἐμπορεύματα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 ὑπόκειται στούς κατωτέρω ὅρους:

α) πρέπει νά παρέχονται στοιχεῖα πού νά κρίνονται ἱκανοποιητικά ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές:

— ὅτι τά ἐμπορεύματα δέν χρησιμοποιήθηκαν ὑπό ὅρους διαφορετικούς ἀπό ἐκείνους πού προβλέπει τό τελωνειακό καθεστώς στό ὁποῖο θά ἔπρεπε νά εἶχαν τεθεῖ,

— ὅτι, κατά τό χρόνο πού εἶχαν δηλωθεῖ γιά θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, τά ἐμπορεύματα προορίζοντο νά τεθοῦν σέ ἄλλο τελωνειακό καθεστώς γιά τό ὁποῖο πληροῦσαν τούς ἀπαιτουμένους ὅρους,

— ὅτι τά ἐμπορεύματα γιά τά ὁποῖα ζητεῖται ἡ θέση τους σέ ἄλλο τελωνειακό καθεστώς εἶναι αὐτά τά ἴδια πού ἔχουν τεθεῖ σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία,

β) τά ἐμπορεύματα πρέπει νά διασαφηνισθοῦν ἀμέσως στό τελωνειακό καθεστώς γιά τό ὁποῖο προορίζοντο.

Γ. Ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ὁ εἰσαγωγέας ἀρνεῖται τήν παραλαβή, ὡς ἐλαττωματικά ἤ ἀντίθετα μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως

Ἄρθρο 5

1. Ἐπιτρέπεται ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν στήν περίπτωση πού κρίνεται ἱκανοποιητικό ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ὅτι τό ποσό τῶν δασμῶν αὐτῶν πού βεβαιώθηκε ἀναφέρεται σέ ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ὁ εἰσαγωγέας ἀρνήθηκε τήν παραλαβή ὡς ἐλαττωματικῶν ἤ, ἀντίθετα, γιά ὁποιαδήποτε αἰτία, μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως, σέ ἐκτέλεση τῆς ὁποίας πραγματοποιήθηκε ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν.

Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐξομοιοῦνται μέ τά ἐλαττωματικά ἐμπορεύματα τά ἐμπορεύματα πού ὑπέστησαν ζημιές κατά τή μεταφορά τους μέχρι τοῦ τελωνείου ὅπου δηλώθηκαν γιά νά τεθοῦν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία (ἤ μέχρι ὁποιουδήποτε ἄλλου χώρου ἐγκεκριμένου γιά τό σκοπό αὐτόν ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές) ἤ κατά τήν παραμονή τους ἐντός τοῦ ἁρμοδίου τελωνείου (ἤ ἐντός ὁποιουδήποτε ἄλλου χώρου ἐγκεκριμένου γιά τό σκοπό αὐτόν ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές).

2. Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά τούς ἀναφερομένους στήν παράγραφο 1 λόγους χορηγεῖται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως στό οἰκεῖο τελωνεῖο, πρό τῆς ἐκπνοῆς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν, πού ὑπολογίζεται ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς βεβαιώσεως τῶν ἐν λόγω δασμῶν ἀπό τήν ἐπιφορτισμένη γιά τήν εἴσπραξη ἀρχή.

Ἐν τούτοις, οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δύνανται νά παρατείνουν τήν προθεσμία αὐτή σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις κατάλληλα δικαιολογημένες.

Ἄρθρο 6

1. Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἀναλογούντων στά ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 5 παράγραφο 1 ἐμπορεύματα ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐπανεξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν, ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος.

Ἐν τούτοις, ὅταν οἱ περιστάσεις τό ἐπιτρέπουν, δύναται νά ἐπιτρέπεται στόν ἐνδιαφερόμενο νά προβαίνει, ἀντί τῆς ἐπανεξαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων, στήν καταστροφή τους, ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν. Τά ἀνακύπτοντα ἀπό τήν καταστροφή αὐτή ἔξοδα βαρύνουν τόν ἐνδιαφερόμενο.

Ὅταν ἡ ἐγκριθείσα μέ αὐτό τόν τρόπο καταστροφή τῶν ἐμπορευμάτων ὁδηγεῖ στήν ἀπόκτηση ἀπορριμμάτων καί ὑπολειμμάτων τά ὁποῖα δέν ἐξάγονται ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος, ὁ ὑπολογισμός τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν στούς ὁποίους, ἐνδεχομένως, εἶναι ὑποκείμενα τά ἀπορρίμματα καί ὑπολείμματα αὐτά, πραγματοποιεῖται βάσει τῶν στοιχείων δασμολογήσεως πού ἀναφέρονται σ' αὐτά τά ἴδια, ὅπως αὐτά ἀναγνωρίζονται ἤ γίνονται ἀποδεκτά ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές κατά τήν ἡμερομηνία τῆς καταστροφῆς.

2. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δύνανται νά καθορίζουν προθεσμία πού ὑπολογίζεται ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περί ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφῆς χρέους τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά τήν τήρηση τῶν σχετικῶν μέ τήν ἐπανεξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων τελωνειακῶν διατυπώσεων ἤ τήν καταστροφή τῶν ἐμπορευμάτων σύμφωνα μέ τούς προβλεπομένους στήν παράγραφο 1 ὅρους.

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές, ὅταν τό κρίνουν ἐφικτό, δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, νά ἐπιτρέπουν τήν τήρηση τῶν σχετικῶν μέ τήν ἐπανεξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων τελωνειακῶν διατυπώσεων ἤ τήν καταστροφή τους, πρίν ἀπό τήν ἔκδοση ἀποφάσεως ἐπί τῆς αἰτήσεως γιά τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τή διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν. Ἡ χορήγηση τέτοιας ἀδείας σέ καμιά περίπτωση δέν προδικάζει τήν ἀπόφαση τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν σχετικά μέ τήν αἴτηση.

3. Ἐξάλλου, πρέπει νά προσκομίζονται στοιχεῖα, πού κρίνονται ἱκανοποιητικά ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ὅτι:

α) ἡ ἐλαττωματικότητα τῶν ἐμπορευμάτων καί ἡ ἀντίθεση μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως ὑφίσταντο ἤδη κατά τό χρόνο τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας παραλαβῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἤ ὁποιασδήποτε ἄλλης πράξεως πού ἔχει τά ἴδια νομικά ἀποτελέσματα μέ τήν ἄδεια παραλαβῆς σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες διατάξεις·

β) τά ἐμπορεύματα δέν χρησιμοποιήθηκαν, ἐκτός βεβαίως μιᾶς ἀπαρχῆς χρησιμοποιήσεως ἀναγκαίας γιά τή διαπίστωση τῆς ἐλαττωματικότητας καί τῆς ἀντιθέσεως μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως τῶν ἐμπορευμάτων·

γ) τά ἐμπορεύματα γιά τά ὁποῖα ζητεῖται ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντα ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν εἶναι πράγματι ἐκεῖνα πού εἶχαν εἰσαχθεῖ γιά νά τεθοῦν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία.

Ἄρθρο 7

Ὅταν ἡ ἐπανεξαγωγή ἤ ἡ καταστροφή ἀναφέρεται ὄχι σέ πλῆρες ὑλικό ἀλλά σέ ἕνα ἤ περισσότερα ἀνταλλακτικά ἤ σέ ἕνα ἤ περισσότερα ἐξαρτήματα αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους καλύπτει τή διαφορά μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού ἀναλογοῦν στό πλῆρες ὑλικό καί τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού θά εἶχαν ἐπιβληθεῖ στό ὑλικό πού ἀπομένει ἄν τό

τελευταῖο αὐτό εἶχε τεθεῖ σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία κατά τήν ἡμερομηνία τῆς θέσεως σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία τοῦ πλήρους ὑλικοῦ.

Ἄρθρο 8

Δέν ἐγκρίνεται ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά ἐμπορεύματα:

α) τά ὁποῖα, πρό τῆς διασαφήσεώς τους γιά θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, εἶχαν εἰσαχθεῖ προσωρινά γιά δοκιμές, ἐκτός ἄν προσκομίζονται στοιχεῖα πού κρίνονται ἱκανοποιητικά ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ὅτι ἡ ἐλαττωματικότητα τῶν ἐμπορευμάτων ἤ ἡ ἀντίθεσή τους μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως δέν ἦταν δυνατό κανονικά νά διαπιστωθοῦν κατά τή διάρκεια τῶν δοκιμῶν αὐτῶν·

β) γιά τά ὁποῖα ὁ ἐλαττωματικός χαρακτήρας αὐτῶν εἶχε ληφθεῖ ὑπόψη κατά τό χρόνο ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως, ἰδιαίτερα γιά τόν καθορισμό τῆς τιμῆς, μετά τήν ὁποία τά ἐν λόγω ἐμπορεύματα τέθηκαν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία.

Ἄρθρο 9

Τά ἄρθρα 5 ἕως 8 δέν ἐφαρμόζονται σέ ἐμπορεύματα πού ἔχουν πωληθεῖ ἀπό τόν εἰσαγωγέα, μετά τή διαπίστωση τῆς ἐλαττωματικότητος ἤ τῆς ἀντιθέσεώς τους μέ τούς ὅρους τῆς συμβάσεως.

Δ. Ἐμπορεύματα πού εὑρίσκονται σέ ἰδιαίτερη κατάσταση

Ἄρθρο 10

1. Ἐπιτρέπεται ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν, καθ' ὅ μέτρο κρίνεται ἱκανοποιητικό ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ὅτι τό ποσό τῶν δασμῶν αὐτῶν πού βεβαιώθηκε ἀναφέρεται σέ ἐμπορεύματα πού τελοῦν σέ μία ἀπό τίς ἀκόλουθες ἰδιαίτερες καταστάσεις:

α) ἐμπορεύματα πού εἶχαν τεθεῖ σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία ἀπό ἁρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὑπογράφοντα τή διασάφηση καί τά ὁποῖα, γιά λόγους πού δέν βαρύνουν αὐτόν τόν ὑπογράφοντα, δέν κατέστη δυνατό νά παραδοθοῦν στόν παραλήπτη τους·

β) ἐμπορεύματα πού ἀπεστάλησαν σέ ἄλλον παραλήπτη συνεπείᾳ λάθους τοῦ ἀποστολέως·

γ) ἐμπορεύματα πού ἀπεδείχθησαν ἀκατάλληλα γιά τή χρήση τήν προβλεπομένη ἀπό τόν παραλήπτη, συνεπείᾳ προδήλου ὑλικοῦ σφάλματος πού ἐπέδρασε στήν παραγγελία τοῦ παραλήπτου·

δ) ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ἡ χρήση σύμφωνα μέ τούς ὑπό τοῦ παραλήπτου προβλεπομένους σκοπούς εἶναι ἀνέφικτη ἤ σημαντικά περιορισμένη συνεπείᾳ μέτρων γενικοῦ χαρακτῆρος πού ἐλήφθησαν ἀπό δημόσια ἀρχή ἤ ὀργανισμό πού ἔχει δικαίωμα νά ἀποφασίζει ἐπί τοῦ προκειμένου, σέ μεταγενέστερη ἡμερομηνία ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας παραλαβῆς τῶν ἐμπορευμάτων σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία·

ε) ἐμπορεύματα γιά τά ὁποῖα τό εὐεργέτημα συνολικῆς ἤ μερικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, πού ζητήθηκε ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, δέν δύναται, γιά λόγους πού δέν βαρύνουν τόν τελευταῖο, νά παραχωρηθεῖ πράγματι ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές, οἱ ὁποῖες, κατά συνέπεια, προβαίνουν στή βεβαίωση τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού ἔγιναν ἀπαιτητοί·

στ) ἐμπορεύματα τά ὁποῖα φθάνουν στόν παραλήπτη ἐκτός τῶν ἐπιβεβλημένων προθεσμιῶν παραδόσεως, πού προβλέπονται στή σύμβαση, βάσει τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκε ἡ θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία αὐτῶν τῶν ἐμπορευμάτων·

ζ) ἐμπορεύματα τά ὁποῖα, ἀφοῦ δέν κατέστη δυνατή ἡ πώλησή τους ἐντός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος, παραχωροῦνται δωρεάν σέ ἀγαθοεργά ἱδρύματα:

— τά ὁποῖα ἀσκοῦν τή δραστηριότητά τους σέ τρίτες χῶρες ἐφ' ὅσον ὅμως ἐκπροσωποῦνται στήν Κοινότητα,

ἤ

— τά ὁποῖα ἀσκοῦν τή δραστηριότητά τους ἐντός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος, ἐφ' ὅσον ὅμως ἀπολαμβάνουν εὐεργετήματα ἀτελείας στίς περιπτώσεις εἰσαγωγῆς γιά θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία παρομοίων ἐμπορευμάτων, προελεύσεως τρίτων χωρῶν.

2. Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά τούς λόγους πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 χορηγεῖται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως στό ἁρμόδιο τελωνεῖο, πρό τῆς ἐκπνοῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ὑπολογιζομένη ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς βεβαιώσεως τῶν ἐν λόγω δασμῶν ἀπό τήν ἐπιφορτισμένη γιά τήν εἴσπραξη ἀρχή.

Ἐν τούτοις, οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δύνανται νά παρατείνουν τήν προθεσμία αὐτή σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις κατάλληλα δικαιολογημένες.

Ἄρθρο 11

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς παραγράφου 2, ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού ἀναλογοῦν στά ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 10 ἐμπορεύματα ἐξαρτᾶται, ἐκτός τῶν περιπτώσεων πού τά ἐμπορεύματα αὐτά καταστρέφονται κατόπιν ἐντολῆς τῆς δημοσίας ἀρχῆς ἤ πού διατίθενται δωρεάν σέ ἀγαθοεργά ἱδρύματα πού ἀσκοῦν τή δραστηριότητά τους στήν Κοινότητα, ἀπό τήν ἐπανεξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος.

Ἐν τούτοις, ὅταν οἱ περιστάσεις τό ἐπιτρέπουν, δύναται νά ἐπιτρέπεται στόν ἐνδιαφερόμενο νά προβαίνει, ἀντί τῆς ἐπανεξαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων, στήν

καταστροφή τους ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν. Τά ἀνακύπτοντα ἀπό τήν καταστροφή αὐτή ἔξοδα βαρύνουν τόν ἐνδιαφερόμενο.

Ὅταν ἡ ἐγκριθείσα μέ αὐτό τόν τρόπο καταστροφή τῶν ἐμπορευμάτων ὁδηγεῖ στήν ἀπόκτηση ἀπορριμμάτων καί ὑπολειμμάτων, τά ὁποῖα δέν ἐξάγονται ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος, ὁ ὑπολογισμός τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν στούς ὁποίους, ἐνδεχομένως, εἶναι ὑποκείμενα τά ἀπορρίμματα καί ὑπολείμματα αὐτά, πραγματοποιεῖται βάσει τῶν στοιχείων δασμολογήσεως πού ἀναφέρονται σ' αὐτά τά ἴδια, ὅπως αὐτά ἀναγνωρίζονται ἤ γίνονται ἀποδεκτά ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές, κατά τήν ἡμερομηνία τῆς καταστροφῆς.

2. Προκειμένου περί τῶν ἐμπορευμάτων πού εὑρίσκονται σέ μιά ἀπό τίς καταστάσεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 10, παράγραφος 1, περιπτώσεις β) καί γ), ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἐξαρτᾶται ὑποχρεωτικῶς ἀπό τήν ἐπανεξαγωγή αὐτῶν στή διεύθυνση τοῦ ἀρχικοῦ τους προμηθευτοῦ ἤ σέ ἄλλη διεύθυνση πού καθορίζεται ἀπό αὐτόν τόν τελευταῖο.

3. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δύνανται νά καθορίζουν προθεσμία πού ὑπολογίζεται ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περί ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφῆς χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν γιά τήν τήρηση τῶν σχετικῶν μέ τήν ἐπανεξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων τελωνειακῶν διατυπώσεων ἤ τήν καταστροφή τῶν ἐμπορευμάτων σύμφωνα μέ τούς προβλεπομένους στήν παράγραφο 1 ὅρους.

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές, ὅταν τό κρίνουν ἐφικτό, δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, νά ἐπιτρέπουν τήν τήρηση τῶν σχετικῶν μέ τήν ἐπανεξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων, τελωνειακῶν διατυπώσεων ἤ τήν καταστροφή τῶν ἐμπορευμάτων, πρίν ἀπό τήν ἔκδοση ἀποφάσεως ἐπί τῆς αἰτήσεως γιά τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τή διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν. Ἡ χορήγηση τέτοιας ἀδείας σέ καμία περίπτωση δέν προδικάζει τήν ἐπί τῆς αἰτήσεως ἀπόφαση τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

4. Ἐξάλλου πρέπει νά προσκομίζονται στοιχεῖα πού κρίνονται ἱκανοποιητικά ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές ὅτι:

α) τά ἐμπορεύματα δέν χρησιμοποιήθηκαν οὔτε πωλήθηκαν ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο·

β) τά ἐμπορεύματα γιά τά ὁποῖα ζητεῖται ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν εἶναι πράγματι ἐκεῖνα πού εἶχαν εἰσαχθεῖ γιά τή θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία.

Ἄρθρο 12

Ὅταν ἡ ἐπανεξαγωγή ἤ ἡ καταστροφή ἀναφέρεται ὄχι σέ ἕνα πλῆρες ὑλικό, ἀλλά σέ ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά ἀνταλλακτικά του ἤ τά στοιχεῖα του, τότε ἐφαρμόζεται τό ἄρθρο 7.

Ε. Λοιπές καταστάσεις πού δύνανται νά δώσουν ἀφορμή γιά ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ γιά διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν

Ἄρθρο 13

Ἐπιτρέπεται ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν σέ καταστάσεις πού ἀνακύπτουν ἀπό ἰδιαίτερες συνθῆκες γιά τίς ὁποῖες δέν ὑπῆρξε καμία ἀμέλεια ἤ δόλος ἀπό μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Οἱ περιπτώσεις στίς ὁποῖες ἐφαρμόζεται τό πρῶτο ἐδάφιο, καθώς καί οἱ διαδικασίες πού πρέπει νά ἀκολουθηθοῦν γιά τό σκοπό αὐτό, καθορίζονται σύμφωνα μέ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 25, διαδικασία.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΩΣ ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ Ἤ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΧΡΕΟΥΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Ἄρθρο 14

Τά ἄρθρα 2 καί 13 ἐφαρμόζονται, ἀνάλογα, καί γιά τήν ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τή διαγραφή χρέους ἐξαγωγικῶν δασμῶν.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΩΣ ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ Ἤ ΤΗΣ ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ ΧΡΕΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ Ἤ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Ἄρθρο 15

Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν παρέχεται μόνο σ' αὐτό τό ἴδιο τό πρόσωπο πού κατέβαλε τούς δασμούς αὐτούς ἤ πού ὑποχρεοῦται στήν καταβολή ἤ σέ πρόσωπα πού ὑπεισῆλθαν στά δικαιώματα καί στίς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ὅταν ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους ἐξαρτᾶται ἀπό τήν κατάθεση αἰτήσεως στίς ἁρμόδιες ἀρχές ἡ αἴτηση αὐτή δύναται νά ὑποβάλλεται, εἴτε ἀπό πρόσωπο πού ἀναφέρεται στό πρῶτο ἐδάφιο εἴτε ἀπό ἐκπρόσωπό του.

Ἄρθρο 16

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 17, ἡ αἴτηση ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πρέπει νά κατατίθεται στό τελωνεῖο ὅπου ἔλαβε χώρα ἡ βεβαίωση αὐτῶν, ἐκτός ἄν οἱ ἁρμόδιες ἀρχές καθορίζουν ἄλλο γραφεῖο γιά τό σκοπό αὐτόν.

Στήν αἴτηση πρέπει νά ἐπισυνάπτεται κάθε ἀποδεικτικό στοιχεῖο πού ἔχει στή διάθεσή του ὁ αἰτών,

προκειμένου νά καταστεῖ δυνατό στίς ἁρμόδιες ἀρχές νά ἀποφασίσουν ἐπί τῆς αἰτήσεως αὐτῆς ἀνάλογα μέ τούς ἐπικαλουμένους ἀπό αὐτόν λόγους. Ὅταν οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τό κρίνουν ἀπαραίτητο, δύνανται νά καθορίζουν προθεσμία στόν αἰτούντα γιά τήν προσκόμιση συμπληρωματικῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Ἄρθρο 17

Ὅταν τά ἐμπορεύματα εὑρίσκονται σέ ἄλλο Κράτος μέλος ἀπό ἐκεῖνο ὅπου ὑπολογίσθηκαν οἱ ἀναλογοῦντες γι' αὐτά εἰσαγωγικοί ἤ ἐξαγωγικοί δασμοί, τότε, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 25 παράγραφος 2, καθορίζεται τό τελωνεῖο ὅπου πρέπει νά κατατίθεται ἡ αἴτηση τῆς ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τῆς διαγραφῆς χρέους καί οἱ ὅροι μέ τήν τήρηση τῶν ὁποίων τά συγκεκριμένα Κράτη μέλη παρέχουν συνδρομή γιά τήν ἐξέταση τῆς αἰτήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρο 18

Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις, ἁρμόδιες ἀρχές γιά νά ἀποφασίζουν ἐπί τῶν αἰτήσεων ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τῆς διαγραφῆς χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, εἶναι ἐκεῖνες τοῦ Κράτους μέλους ὅπου ἔλαβε χώρα ἡ βεβαίωση τῶν ἐν λόγω δασμῶν.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 19

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο ἐδάφιο, τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 δεύτερο ἐδάφιο καί τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 2 δεύτερο ἐδάφιο, οἱ προβλεπόμενες ἀπό τόν παρόντα κανονισμό προθεσμίες γιά τήν ὑποβολή τῆς αἰτήσεως γιά ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ γιά τή διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, σέ καμιά περίπτωση δέν παρατείνονται, ἐκτός ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος προσκομίσει ἀπόδειξη ὅτι ἐμποδίσθηκε γιά τήν ὑποβολή αὐτῆς τῆς αἰτήσεως, ἐντός τῶν ἐν λόγω προθεσμιῶν, λόγω τυχαίων περιστατικῶν ἤ ἀνωτέρας βίας.

Ἄρθρο 20

Ἡ ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ ἡ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, σύμφωνα μέ τούς προβλεπομένους στόν παρόντα κανονισμό ὅρους, ἐπιτρέπεται μόνο ἐφ' ὅσον τό ἐπιστρεφόμενο ἤ διαγραφόμενο ποσό ὑπερβαίνει τίς 10 εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες. Ἐν τούτοις, στίς περιπτώσεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1, τά Κράτη μέλη δύνανται νά δέχονται αἴτηση γιά ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ γιά τή διαγραφή χρέους γιά ποσό κατώτερο ἀπό τό ὅριο αὐτό.

Ἄρθρο 21

1. Ὅταν οἱ συνθῆκες τό ἐπιτρέπουν, ἡ ἐπανεξαγωγή ἐμπορευμάτων, ἀπό τήν ὁποία ἐξαρτᾶται, κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἡ παροχή τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπιστροφῆς ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ τῆς διαγραφῆς χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν, δύναται νά ἀντικαθίσταται, κατόπιν ἀδείας τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καί σύμφωνα μέ τούς ἴδιους ὅρους, μέ τή θέση τους σέ τελωνειακή ἀποταμίευση ἤ σέ ἐλεύθερη ζώνη.

Ἐν τούτοις, τέτοια ἄδεια δέν χορηγεῖται, ἄν προηγουμένως ἐξεδόθη εὐνοϊκή ἐπί τῆς αἰτήσεως ἀπόφαση, γιά ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ γιά διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν δασμῶν.

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές λαμβάνουν τά κατάλληλα μέτρα ὥστε τά ἐμπορεύματα πού τίθενται σέ τελωνειακή ἀποταμίευση ἤ σέ ἐλεύθερη ζώνη νά δύνανται μεταγενεστέρως νά ἀναγνωρίζονται ὡς μή πληροῦντα τούς προβλεπομένους στά ἄρθρα 9 καί 10 ὅρους τῆς συνθήκης.

2. Στήν περίπτωση ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 τό ἄρθρο 6, παράγραφος 2 καί 3, τό ἄρθρο 11 παράγραφος 3 καί 4 καί τό ἄρθρο 17 ἐφαρμόζονται τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν.

Ἄρθρο 22

1. Τά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα, μέσα στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, τίθενται σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, μέ τήν ἔκδοση πιστοποιητικοῦ εἰσαγωγῆς ἤ πιστοποιητικοῦ προκαθορισμοῦ δέν ἀπολαμβάνουν τοῦ εὐεργετήματος τῶν ἄρθρων 3, 5 καί 10 παρά μόνο ἐφ' ὅσον ἔχει ἀποδειχθεῖ, μέ τήν ἱκανοποίηση τῶν ἀρχῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 16, ὅτι ἐλήφθησαν τά ἀπαραίτητα μέτρα ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές γιά νά ἀκυρωθοῦν τά ἀποτελέσματα τῆς ἐνέργειας θέσεως σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, ὅσον ἀφορᾶ στό πιστοποιητικό μέ τήν ἔκδοση τοῦ ὁποίου ἔλαβε χώρα ἡ πράξη αὐτή εἰσαγωγῆς.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται ὁμοίως σέ περίπτωση ἐπανεξαγωγῆς, θέσεως σέ τελωνειακή ἀποταμίευση ἤ σέ ἐλεύθερη ζώνη ἤ σέ περίπτωση καταστροφῆς τῶν ἐμπορευμάτων κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρο 23

Ὅταν ἔχει εἰσπραχθεῖ ἤ χορηγήθηκε ἕνα νομισματικό συμψηφιστικό ποσό ἀπό Κράτος μέλος στό ὁποῖο τηρήθηκαν οἱ τελωνειακές διατυπώσεις οἱ σχετικές μέ τήν εἰσαγωγή γεωργικῶν προϊόντων ἤ ἐμπορευμάτων πού προκύπτουν ἀπό τήν ἐπεξεργασία τους, τά ἄρθρα 3, 5 καί 10 ἐφαρμόζονται μόνο ἐφ' ὅσον οἱ τελωνεια-

κές διατυπώσεις οἱ σχετικές μέ τήν ἐξαγωγή τῶν προϊόντων καί ἐμπορευμάτων αὐτῶν τηρήθηκαν σ' αὐτό τό Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 24

Ὅταν, κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐνεργεῖται ἐπιστροφή ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἤ διαγραφή χρέους εἰσαγωγικῶν καί ἐξαγωγικῶν δασμῶν, τά Κράτη μέλη προβαίνουν σέ νέα βεβαίωση μειώνοντας τούς ἀντίστοιχους ἴδιους πόρους κατά τήν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ, Εὐρατόμ, ΕΚΑΧ) ἀριθ. 2891/77.

Ἄρθρο 25

1. Ἡ Ἐπιτροπή Τελωνειακῶν Ἀτελειῶν πού προβλέπεται στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 δύναται νά ἐξετάζει ὁποιοδήποτε θέμα ἀναφέρεται στήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό ὁποῖο φέρεται ὑπόψη της ἀπό τόν πρόεδρο αὐτῆς, εἴτε μέ δική του πρωτοβουλία, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως Κράτους μέλους.

2. Οἱ ἀπαραίτητες διατάξεις ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 2, 3, 5, 6, 10, 11, 13, 14, 16, 17 καί 22 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού καθορίζεται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 καί 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75.

Ἄρθρο 26

Ὁ παρών κανονισμός δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στή διατήρηση ὑπό τῆς Δανίας τοῦ καθεστῶτος «handelstoldgodtgorelse» μέχρι ἀντικαταστάσεώς του μέ τό καθεστώς τῆς τελωνειακῆς ἀποταμιεύσεως, τό ἀργότερο, ὅμως, μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1982.

Ἄρθρο 27

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰουλίου 1980.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 2 Ἰουλίου 1979.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. O'KENNEDY